

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

вул. Панаса Мирного, 28, м. Київ, 01011, тел. (044) 365 40 00
поштова адреса для листування: вул. Симона Петлюри, 15, м. Київ, 01032
E-mail: info@dbf.gov.ua, web: www.dbf.gov.ua, ідентифікаційний код 41760289

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Київ

28 жовтня 2022 року

Старший слідчий в особливо важливих справах першого відділу Управління з досудового розслідування кримінальних правопорушень, вчинених працівниками правоохоронних органів та суддями, Головного слідчого управління Державного бюро розслідувань Польова Ірина Володимирівна, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 62022000000000215 від 25.04.2022, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИЛА:

Дікому Олексію Олександровичу,
05.07.1974 року народження, громадянину
України, уродженцю міста Макіївка
Донецької області, проживаючому за
адресою: Донецька обл., м. Макіївка, вул.
Кронштадська, 73, кв. 23

про те, що він підозрюється:

- у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (у редакції із змінами, внесеними згідно із Законом № 1183-VII від 08.04.2014);
- у керівництві не передбаченими законами України воєнізованими формуваннями, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 260 КК України;
- у державній зраді, тобто діянні умисно вчиненому

громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту, вчинений в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України (у чинній редакції закону);

- в участі у складі не передбачених законами України воєнізованих формувань у нападі на підприємство, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 260 КК України

Досудовим розслідуванням встановлено, що з 1994 року Дікій О.О. проходить службу в органах внутрішніх справ України. У невстановлений час Дікій О.О. прийняв присягу працівника органів внутрішніх справ.

Наказом начальника ГУ МВС України в Донецькій області № 666 від 27.03.2014 Дікого О.О. призначено на посаду заступника начальника управління - начальника відділу боротьби з торгівлею управління боротьби зі злочинами, пов'язаними з торгівлею людьми ГУ МВС України в Донецькій області.

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про міліцію» від 20.12.1990 (далі Закон) основними завданнями міліції є: забезпечення особистої безпеки громадян, захист їх прав і свобод, законних інтересів; запобігання правопорушенням та їх припинення; охорона і забезпечення громадського порядку; виявлення кримінальних правопорушень; участь у розкритті кримінальних правопорушень та розшуку осіб, які їх вчинили, у порядку, передбаченому кримінальним забезпечення безпеки дорожнього руху; захист власності від злочинних та кримінально протиправних посягань; виконання адміністративних стягнень; участь у поданні соціальної та правової допомоги громадянам, сприяння у межах своєї компетенції державним органам, підприємствам, установам і організаціям у виконанні покладених на них законом обов'язків.

Статтею 5 Закону визначено, що міліція виконує свої завдання неупереджено, у точній відповідності з законом. Ніякі виняткові обставини або вказівки службових осіб не можуть бути підставою для будь-яких незаконних дій або бездіяльності міліції. Для забезпечення громадського порядку працівники міліції зобов'язані вживати заходів незалежно від свого підпорядкування.

У відповідності до ст. 10 Закону, крім іншого, міліція відповідно до своїх завдань зобов'язана: забезпечувати безпеку громадян і громадський порядок; виявляти, запобігати і припиняти кримінальні правопорушення, вживати з цією метою оперативно-розшукових та профілактичних заходів, передбачених чинним законодавством; повідомляти відповідним державним органам і громадським об'єднанням про аварії, пожежі, катастрофи, стихійне лихо та інші надзвичайні події, вживати невідкладних заходів для ліквідації їх наслідків, врятування людей і подання їм допомоги, охорони майна, що залишилось без нагляду; забезпечувати громадський порядок під час

проведення масових заходів комерційного характеру на кошти організацій або осіб, які їх проводять. Працівник міліції на території України незалежно від посади, яку він займає, місцезнаходження і часу в разі звернення до нього громадян або службових осіб з заявою чи повідомленням про події, які загрожують особистій чи громадській безпеці, або у разі безпосереднього виявлення таких зобов'язаний вжити заходів до попередження і припинення правопорушень, рятування людей, подання допомоги особам, які її потребують, встановлення і затримання осіб, які вчинили правопорушення, охорони місця події і повідомити про це в найближчий підрозділ міліції.

Згідно ст. 7 Дисциплінарного статуту органів внутрішніх справ України (далі статут) службова дисципліна базується на високій свідомості та зобов'язує кожну особу рядового і начальницького складу: дотримуватися законодавства, неухильно виконувати вимоги Присяги працівника органів внутрішніх справ України, статутів і наказів начальників; захищати і охороняти від протиправних посягань життя, здоров'я, права та свободи громадян, власність, довкілля, інтереси суспільства і держави; дотримуватися норм професійної та службової етики; берегти державну таємницю; у службовій діяльності бути чесною, об'єктивною і незалежною від будь-якого впливу громадян, їх об'єднань та інших юридичних осіб; стійко переносити всі труднощі та обмеження, пов'язані зі службою; сприяти начальникам у зміцненні службової дисципліни, забезпеченні законності та статутного порядку; з гідністю і честю поводитися в позаслужбовий час, бути прикладом у дотриманні громадського порядку, припиняти протиправні дії осіб, які їх учиняють. У разі виявлення порушень законодавства, зловживань чи інших правопорушень у службовій діяльності особа рядового або начальницького складу повинна вжити заходів щодо припинення цих порушень та доповісти про це безпосередньому або старшому прямому начальникові.

Відповідно до ст. 8 статуту начальник несе персональну відповідальність за стан службової дисципліни і повинен постійно його контролювати. Начальник зобов'язаний бути прикладом у дотриманні законності, службової дисципліни, бездоганному виконанні вимог Присяги працівника органів внутрішніх справ України, статутів, наказів, норм моралі, професійної та службової етики, розвивати і підтримувати в підлеглих свідоме ставлення до виконання службових обов'язків, честь і гідність, заохочувати розумну ініціативу, самостійність, старанність у службі, уміло застосовувати заходи дисциплінарного впливу.

Згідно присяги працівника органів внутрішніх справ України, затвердженої Постановою Кабінету міністрів України № 382 від 28.12.1991, працівник міліції клянеться мужньо і рішуче, не шкодуючи своїх сил і життя, боротися із злочинністю, захищати від протиправних посягань життя, здоров'я, права і свободи громадян, державний устрій і громадський порядок.

Водночас Дікій О.О. складеної ним присяги не дотримав та зрадив українській державі та всьому Українському народові, вчинивши злочин проти основ національної безпеки України за наступних обставин.

Так, 24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності

України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Донецька та Луганська області, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади політичної російської федерації (далі - рф) та службових осіб з числа керівництва збройних сил рф, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та

Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які розцінені представниками влади і збройних сил рф як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам рф, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування чорноморського флоту рф на території України – в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та збройних сил рф вирішили досягти шляхом ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців збройних сил рф, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим і м. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та російської федерації, створення і фінансування незаконних збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної недоторканості України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території рф службові особи збройних сил російської федерації (далі – зс рф), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників політичної влади та службових осіб збройних сил рф, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили злочинний план, яким передбачалося для досягнення військово-політичних цілей рф, що на думку співучасників були прямо пов'язані із необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України, поряд із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційно-психологічних заходів, необхідне використання протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

У подальшому, з грудня 2013 року до лютого 2014 року, для забезпечення схвалення та підтримки громадянами рф і мешканцями південно-східних регіонів України злочинних діянь, направлених на порушення суверенітету і територіальної цілісності України та встановлення впливу і вагомості рф на світовій арені, представники влади та збройних сил рф, на виконання спільного злочинного плану, організували із застосуванням засобів масової інформації розпалювання в Україні національної ворожнечі шляхом ведення інформаційно-пропагандистської підривної діяльності.

Так, із грудня 2013 року за допомогою різних видів медіа-ресурсів рф здійснювалось викривлення подій Революції Гідності, вказувалося на хибність європейського вектору розвитку зовнішніх відносин України. При цьому

шляхом перекручування, постійного нав'язування хибного тлумачення, компонування інформації для зміни свідомості та ставлення громадян рф і місцевих мешканців південно-східних регіонів України щодо дійсності та значення подій, які насправді відбувалися в Україні, представники опозиційних до тодішнього політичного режиму в Україні сил висвітлювалися як прихильники радикально націоналістичних поглядів, учасники національно-визвольного руху середини ХХ століття (ОУН, УПА) – як прибічники та послідовники фашизму, пропагувалась їх неповноцінність за ознаками ідеологічних та політичних переконань.

Одночасно за допомогою засобів масової інформації здійснювались інформаційно-психологічні операції з метою спотворення свідомості частини населення України з метою зміни світоглядних основ, зародження сумніву в необхідності та доцільності спільного існування в рамках самостійної, унітарної, суверенної держави Україна з європейським вектором розвитку, підбурювання до міжетнічних конфліктів, розпалювання сепаратистських настроїв серед населення окремих регіонів України (АР Крим і м. Севастополя та південно-східних областей), провокування національних зіткнень, формування хибного образу частини українського населення як «націонал-фашистів», які мають інші духовні та моральні цінності, пропагують культ насильства та знущення над російськомовним населенням України.

Ураховуючи, що територія АР Крим та м. Севастополя мала найбільше військово-стратегічне значення для представників влади та збройних сил рф серед інших територій України, які були об'єктом їх злочинного посягання, а також те, що на вказаній території дислокувалися підрозділи чорноморського флоту російської федерації, що сприяло найбільш прихованому використанню регулярних військ збройних сил рф поряд з іншими елементами гібридної війни, а тому її ведення проти України співучасники злочинного плану вирішили розпочати з території півострова Крим.

Також, представниками влади і збройних сил рф вчинялися дії щодо зміни меж території та державного кордону України на іншій території держави.

У березні - квітні 2014 року на території Донецької та Луганської областей розпочалася збройна агресія Російської Федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України.

В окремих містах та районах Донецької та Луганської областей представниками силових структур рф проголошено створення незаконних квазідержавних утворення «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР») та «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»).

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «ДНР» та «ЛНР» представниками Російської Федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Донецької та Луганської областей сформовані підрозділи політичного (так звані «органи державної влади «ДНР» та «ЛНР») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних

органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Донецької та Луганської областей протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань російської федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, російської федерації на території Донецької та Луганської областей так званої «ДНР» і «ЛНР», які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України та бюджетні установи, згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

Так, 07.04.2014 у приміщенні Донецької обласної ради, яка розташовувалась за адресою: бульвар Пушкіна, 34, м. Донецьк, у результаті реалізації вищевказаного злочинного плану, було проголошено про створення квазідержавного утворення «Донецька народна республіка» як самостійної унітарної держави, яка утворюється в межах Донецької області та не входить до складу України, а також розпочато формування органів державної влади, так званої «ДНР», зокрема постановою самопроголошеної ради міністрів «ДНР» № 17-4 від 17.07.2014 утворено так зване «Міністерство внутрішніх справ «ДНР» (далі «МВС ДНР»).

07.04.2014 за поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, на території Донецької і Луганської областей розпочато проведення антитерористичної операції (далі – АТО).

13.04.2014 через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України виконуючий обов'язки Президента України Указом від 14.04.2014 № 405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» та Україною розпочато на території Донецької та Луганської областей широкомасштабну АТО із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань.

На виконання зазначеного рішення виконувача обов'язків Президента України, з метою відновлення суверенітету України та тимчасово окупованих

територіях, Збройні Сили України та інші військові формування вступали у бойові зіткнення з ворогом, тобто діяли в умовах збройного конфлікту.

У той же час, Дікій О.С. будучи громадянином України та працівником міліції, достовірно знаючи про початок антитерористичної операції та бойові зіткнення між силами оборони України, які діють в умовах збройного конфлікту, за невстановлених досудовим розслідуванням обставин, у невстановлений досудовим розслідуванням час, однак не пізніше 31.07.2014 знаходячись у невстановленому досудовим розслідуванням місці на території Донецької області зрадивши присязі та всьому українському народові перейшов на бік ворога та вступив на службу до так званого «МВС ДНР».

При цьому Дікій О.О. знаючи структуру МВС України та інших правоохоронних органів знав та усвідомлював, що так зване «МВС ДНР» є силовим органом квазідержавного утворення «ДНР», створення та діяльність якого не передбачено законами України, а діяльність цього органу спричиняє шкоду нашій державі.

Вступивши до так званого «МВС ДНР» Дікій О.С. погодився підпорядковуватись наказам самопроголошених органів влади так званої «ДНР» та діям військово-політичного керівництва рф, які координували його дії.

Підкоряючись указу так званого «глави ДНР» № 82 від 01.03.2015 Дікій О.О. приступив до виконання обов'язків «виконувача обов'язків міністра внутрішніх справ ДНР», а також виконуючи наказ так званого «глави ДНР» № 141 від 15.04.2015 Дікій О.С. приступив до виконання обов'язків «міністра внутрішніх справ ДНР» взявши на себе обов'язок виконувати відведену йому злочинну роль щодо загального керівництва так званим «МВС ДНР» та підпорядкованими йому підрозділами.

Таким чином Дікій Олександрович підозрюється у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (у редакції із змінами, внесеними згідно із Законом № 1183-VII від 08.04.2014).

У відповідності до ч. 5 ст. 17 Конституції України на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Згідно п. 22 ч. 1 ст. 85 Основного закону держави До повноважень Верховної Ради України належить затвердження загальної структури, чисельності, визначення функцій Служби безпеки України, Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, а також Міністерства внутрішніх справ України.

Відповідно до п. 17 ч. 1 ст. 106 Конституції України Президент України є Верховним Головнокомандувачем Збройних Сил України; призначає на посади та звільняє з посад вище командування Збройних Сил України, інших

військових формувань; здійснює керівництво у сферах національної безпеки та оборони держави.

Однак в порушення вказаних положень Основного закону Держави, за невстановлених досудовим розслідуванням обставин, у невстановленому досудовим розслідуванням місці на території Донецької області 06.02.2019 утворено не передбачене законами України воєнізоване формування, зокрема: розпорядженням так званого «глави ДНР» № 22 від 06.02.2019 утворено «оперативно-бойове тактичне формування Донецької народної республіки» (мовою оригіналу: оперативно-боевое тактическое формирование Донецкой народной республики) та указом так званого «глави ДНР» № 354 від 02.07.2022 вказане незаконне збройне формування у «оперативно-бойове тактичне формування Донецької народної республіки «Каскад» (мовою оригіналу: оперативно-боевое тактическое формирование Донецкой народной республики «Каскад»).

Так зване «оперативно-бойове тактичне формування Донецької народної республіки «Каскад» підпорядкується одній особі – так званому «міністру внутрішніх справ ДНР», який наділений всією повнотою розпорядчої влади стосовно підлеглих і несе персональну відповідальності перед державою за всі сторони життя та діяльності військової частини, підрозділу і кожного військовослужбовця, наділений правом та наділений одноособово приймати рішення, віддавати накази та контролювати хід їх виконання.

Учасники незаконного воєнізованого формування мають зобов'язані виконувати накази старших начальників (командирів), мають військовий однострій з розпізнавальними знаками, які підтверджують про приналежність до підрозділу, та проходять військову підготовку.

Крім того, за невставлених досудовим розслідуванням у невстановлений досудовим розслідуванням час, однак не пізніше 03.05.2022 так зване «оперативно-бойове тактичне формування Донецької народної республіки «Каскад» було забезпечене вогнепальною, в тому числі автоматично, зброєю, боеприпасами до неї, вибуховими пристроями, важко та легко-броньованою технікою.

Таким чином так зване «оперативно-бойове тактичне формування Донецької народної республіки «Каскад» є воєнізований формуванням.

За невстановлених досудовим розслідуванням обставин, невстановленими особами з числа керівників квазідержавного утворення «ДНР» у невстановленому досудовим розслідуванням місці на території Донецької області, у невстановлений досудовим розслідуванням час, однак не раніше 06.02.2019 Дікому О.О. як «міністру внутрішніх справ «ДНР» доручено здійснювати загальне керівництво не передбаченим законами України воєнізованим формуванням «оперативно-бойове тактичне формування Донецької народної республіки «Каскад».

До складу зазначеного незаконного воєнізованого формування у невстановлений досудовим розслідуванням час, серед інших, увійшли Крюченко Микола Валентинович, Скрипка Антон Павлович, Стеценко

Микола Павлович, Волков Олександр Олегович, Люлін Антон Олександрович, Дрига Роман Миколайович.

У подальшому Дікій О.О. здійснюючи загальне керівництво не передбаченим законами України воєнізованим формуванням «оперативно-бойове тактичне формування Донецької народної республіки «Каскад» віддав наказ учасникам вказаного не передбаченого законами України воєнізованого формування, у тому числі Крюченку М.В., Скрипці А.П., Стеценку М.П., Волкову О.О., Люліну А.О., Дризі Р.М. та іншим невстановленим досудовим розслідуванням особам приєднатись до угруповання військ вторгнення рф та у складі об'єднаного військового угруповання взяти участь у збройному захопленні міста Маріуполь Донецької області та штурмі металургійного комбінату «Азовсталь».

Таким чином Дікій Олексій Олександрович підозрюється у керівництві не передбаченими законами України воєнізованими формуваннями, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 260 КК України.

Продовжуючи реалізацію вищевказаного злочинного наміру представники політичної влади та керівництва зс рф, діючи всупереч вимогам п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), розуміючи що злочинних дій з ведення прихованих, гібридних операцій проти України з метою зміни її меж на порушення порядку встановленого конституцією не достатньо та повалення існуючого конституційного ладу, з метою подальшого включення території України, зокрема Донецької області, до складу російської федерації спланували, підготували і розв'язали агресивну війну проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів зс рф на територію України.

На виконання цього злочинного наказу 24.02.2022 збройні сили рф та інші військові формування вторглися на територію України захоплюючи її територію шляхом ведення агресивної війни проти нашої держави.

З метою здійснення відсічі збройній агресії рф проти України указом Президента України 24.02.2022 № 64/2022, затвердженим Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24.02.2022, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України.

У свою чергу Дікій О.О. будучи громадянином України та виконуючи відведену роль «міністра внутрішніх справ ДНР» у вищевказаному спільному злочинному плані, достовірно знаючи про введення на всій території України

правового режиму воєнного стану, а також про наявність збройного конфлікту між силами оборони України та підрозділами військ вторгнення рф, будучи обізнаним з тим, що метою політичної влади РФ є зміна меж України та порушення порядку, встановленого конституцією, повалення існуючого конституційного ладу та подальше включення території України до складу РФ, знаходячись у невстановленому місці на території Донецької області у невстановлений досудовим розслідуванням час, однак не раніше 24.02.2022 переслідуючи при цьому вказану спільну злочинну мету, діючи умисно, на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України перейшов на бік ворога в період збройного конфлікту особисто приєднавшись до військ вторгнення рф та здійснюючи загальне керівництво «оперативно-бойовий тактичним формуванням Донецької народної республіки «Каскад» та віддав аналогічний наказ учасникам вказаного не передбаченого законами України воєнізованого формування та у складі об'єднаного угруповання взяти участь у збройному захопленні міста Маріуполь Донецької області.

Після окупації міста Маріуполь Донецької області силами військ вторгнення рф та учасниками «оперативно-бойового тактичного формуванням Донецької народної республіки «Каскад» Крюченком М.В., Скрипкою А.П., Стеценком М.П., Волковим О.О., Люліним А.О., Дригою Р.М. іншими невстановленими досудовим розслідуванням особами, які увійшли до вказаних військових формуванням 03.05.2022 був розпочатий штурм металургійного комбінату «Азовсталь», який захищався підрозділами сил оборони України, під командуванням Дікого О.О.

Таким чином, Дікій Олександрович підозрюється у державній зраді, тобто діянні умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту, вчинені в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України (у чинній редакції закону).

У подальшому Дікій О.О. діючи спільно з військами вторгнення рф та здійснюючи загальне керівництво не передбаченим законами України воєнізованим формуванням «оперативно-бойове тактичне формуванням Донецької народної республіки «Каскад», знаходячись у невстановленому місці в місті Маріуполь Донецької області, яке уже перебувало під контролем ворога, у невстановлений досудовим розслідуванням час, однак не пізніше 03.05.2022 віддав наказ учасниками «оперативно-бойового тактичного формуванням Донецької народної республіки «Каскад» здійснити напад на підприємство - металургійний комбінат «Азовсталь», який розташований у вказаному населеному пункті, з метою захоплення у полон військовослужбовців сил оборони України, які здійснювали захист вказаного підприємства.

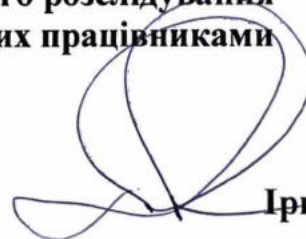
На виконання зазначеного наказу учасники вказаного не передбаченого законами України воєнізованого формування, серед яких, Крюченко М.В., Скрипка А.П., Стеценко М.П., Волков О.О., Люлін А.О., Дрига Р.М., а також сам Дікій О.О. діючи умисно, переслідуючи спільну вищевказану злочинну мету, 03.05.2022 почали захоплення підприємства - металургійного комбінату «Азовсталь» шляхом здійснення його штурму із застосування вогнепальної зброї, вибухових пристроїв, важко та легко-броньованої військової техніки, який тривав безперервно до 16.05.2022.

16.05.2022 військово-політичним керівництвом України підрозділам сил оборони України, які знаходяться на території металургійного комбінату «Азовсталь» було віддано наказ зберегти життя особового складу.

У свою чергу Дікій О.О. перейшовши на бік ворога та будучи так званим «міністром внутрішніх справ ДНР», здійснюючи загальне керівництво «оперативно-бойового тактичного формуванням Донецької народної республіки «Каскад», знаходячись на території металургійного комбінату «Азовсталь», розташованого у м. Маріуполь Донецької області, після захоплення вказаного підприємства, у період з 16.05.2022 до 20.05.2022 особисто брав участь в захопленні у полон військовослужбовців сил оборони України та керував аналогічними діями інших учасників вказаного не передбаченого законами України воєнізованого формування.

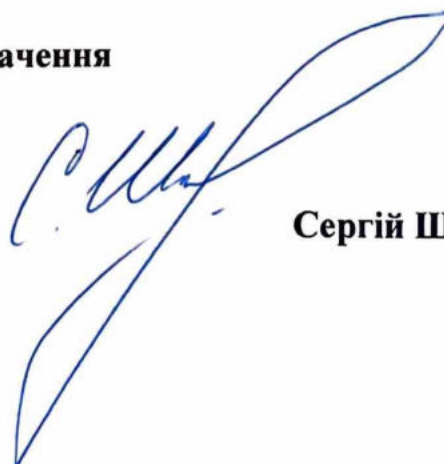
Таким чином Дікій Олексій Олександрович підозрюється в участі у складі не передбачених законами України воєнізованих формувань у нападі на підприємство, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 260 КК України.

Старший слідчий в особливо важливих справах
першого відділу Управління з досудового розслідування
кримінальних правопорушень, вчинених працівниками
правоохоронних органів та суддями,
Головного слідчого управління
Державного бюро розслідувань
майор Державного бюро розслідувань

Ірина ПОЛЬОВА

« П О Г О Д Ж Е Н О »
прокурор першого відділу
першого управління процесуального керівництва
досудовим розслідуванням
та підтримання публічного обвинувачення
Департаменту нагляду
за додержанням законів органами
Державного бюро розслідувань
Офісу Генерального прокурора

Сергій ШУЛЬГІН

«__» _____ 2022 року

Згідно з вимогами ч. 8 ст. 42 КПК України Дікому О.О. роз'яснено права підозрюваного під час проведення досудового розслідування:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому цим Кодексом, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Згідно з вимогами ст. 42 КПК України Дікому О.О. роз'яснено обов'язки підозрюваного під час проведення досудового розслідування:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Повідомлення про підозру отримала. Права та обов'язки підозрюваного мені оголошені та роз'яснені.

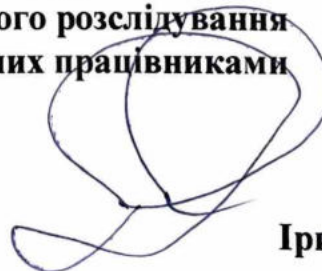
Підозрюваний _____
(підпис, ініціали, прізвище)

« _____ » год. « _____ » хв. « _____ » _____ 2022 року.

Захисник _____
(підпис, ініціали, прізвище)

« _____ » год. « _____ » хв.. « _____ » _____ 2022 року.

**Старший слідчий в особливо важливих справах
першого відділу Управління з досудового розслідування
кримінальних правопорушень, вчинених працівниками
правоохоронних органів та суддями,
Головного слідчого управління
Державного бюро розслідувань
майор Державного бюро розслідувань**

Ірина ПОЛЬОВА